

Fred en Wilma

Albanië
December 2016
Nieuwsbrief 41

Fred Westerink en Wilma Verburg werken sinds 2008 in Albanië: Fred in het gevangenis werk van Albanië en Wilma in het psychiatrisch ziekenhuis in Elbasan. Daarnaast is zij 3 jaar geleden Foodbank Albania begonnen. Voor de overzichtelijkheid sturen Fred en Wilma om en om een nieuwsbrief. **Dit keer is het Wilma's beurt.** Alle brieven zijn te vinden op fredwilma.webs.com

Beste allemaal,

Allereerst wens ik onze familie, vrienden en andere lezers een Gezegend en Gezond 2017 toe.

Ik had deze nieuwsbrief nog voor de Kerst willen schrijven, maar we zijn tot gisteren bezig geweest om voedselpakketten, kleding en hout voor kachels uit te delen. Op het moment is het hier heel koud en voor honderden gezinnen was het zo bijzonder om vlak voor de feestdagen genoeg eten en warmte te krijgen.

Vandaag waren Fred en ik nog in het **ziekenhuis van de gevangenis** in Tirana. We hebben iets lekkers, warme sokken en Kerstkaarten uit Nederland

aan de gevangenen / patiënten uitgedeeld.

Je komt het gevangenis ziekenhuis alleen binnen na uitgebreide controle. Alle 120 kerstpakketjes werden geopend en

nagekeken. Gelukkig heeft Fred een goede verstandhouding met het hoofd van de politie en de directrice. Ze waren heel vriendelijk en liepen met ons mee naar alle cellen.

Ik ben er nu een paar keer geweest en het is ongelooflijk zo mensonterend als de situatie er is.

Het doet me denken aan de eerste keren dat ik in het psychiatrisch ziekenhuis in Elbasan kwam: alles onder de schimmel, patiënten die moeten slapen op de grond op kapotte matrassen, ijskoud, vieze kapotte toiletten, overvol, te kort aan kleding en dekens.

Een aantal van hun staf durfde niet eens naar binnen te gaan en de mensen een hand te geven.

Hier raakt het werk van Fred (met gevangenen) en dat van mij (met psychiatrische patiënten) elkaar.

We zijn dan ook aan het nadenken hoe we hier met een gezamenlijk project de situatie kunnen veranderen.

Als iemand nog meer ideeën heeft.....

(De man rechts onder de foto slaapt op de grond onder het bed van zijn medegevangene wegens gebrek aan ruimte)

In het psychiatrisch ziekenhuis in Elbasan werk ik nu ruim 5 jaar. En wat hebben we

er met elkaar al veel veranderd. Het dagcentrum Tulipan loopt uitstekend. Het team organiseert dagelijks activiteiten en voegt nieuwe toe zoals dit jaar kook en naailessen.

Met Kerst is het nu traditie dat er door bevriende kerken een kerkdienst wordt gehouden. De patiënten zingen mee en steken graag kaarsjes aan en bidden voor hun familie. Dat raakt me altijd enorm want de meesten van hen (80%) ziet hun familie nooit. En positieve aandacht is juist zo belangrijk voor ze.

Daarom stralen ze als ze kerstkaarten uit Nederland krijgen. (Bedankt Micha groep en VEG Elburg/Nunspeet)

Natuurlijk hoort er een gezellig feest bij voor iedereen die het aankan. De rest die geen toestemming kreeg van de arts, kijkt verlangend uit het raam en geniet zo ook een beetje mee.

Het werk in het psychiatrisch ziekenhuis heb ik nu weer redelijk op de rit. De directrice lijkt bijgedraaid. In het team zijn wat overplaatsingen geweest zodat het geen constant gevecht meer is. Het eten is nu redelijk, de kleding die het ziekenhuis inkoop, ook. Wat nog steeds erg slecht is, is het gebrek aan medicijnen. Patiënten die reuma hebben, of kanker, krijgen geen pijnmedicatie. De redenering is dat het een psychiatrisch ziekenhuis is, zodat lichamelijke klachten dus niet hun verantwoordelijkheid zijn, maar die van de patiënt en zijn familie. Eerder had ik al geschreven dat 80% nooit iets hoort van de familie. Zie hier een situatie waar ik regelmatig met de artsen stevig over aan het onderhandelen ben. Ze hebben toegezegd volgend jaar bij de medicatie tender, hier meer hun verantwoordelijkheid in te nemen. Tot die tijd betaal "ik" veel van de medicijnen voor heel schrijnende situaties. Een paar wil ik jullie wel vertellen omdat iedereen die hier geweest is, hen kent. Alma is 4 jaar geleden opgenomen als bescherming tegen de mensen die haar in de prostitutie hielden. Leuk jong meisje. Nu heeft ze kanker gekregen, ze ziet er vreselijk uit, maar niemand vertelt haar wat ze heeft. Dat doe je niet in deze cultuur. Voor haar kwamen de artsen bij mij, of ik haar medicatie wilde betalen. Tuurlijk... maar ook vind ik dat ze open naar haar moeten zijn over haar ziekte.

En voor Pipo was er bijv. geen regeling om zijn ontstoken kiezen te trekken.

Doordat het ziekenhuis nu weer goed liep, kon ik het laatste half jaar veel energie in de **verdere groei van de voedselbank stoppen**. We bestaan nu 3 jaar en het kern team bestaat uit 5 personen. Jullie kunnen ons werk volgen op facebook of via onze website. Dan merken jullie gelijk hoe actief het team is. Honderden kinderen krijgen dagelijks eten via gaarkeukens die wij van eten voor zien.

We houden acties op scholen, in supermarkten, ambassades en ministeries. Ze gaan ons kennen en vragen onze hulp bij rampen zoals de overstromingen in het voorjaar.

We gaan volgend jaar weer 3 nieuwe plaatselijke voedselbanken opstarten zodat we op den duur in het hele land vertegenwoordigd zijn.

Het wetsvoorstel om de belasting op voedseldonaties te veranderen is fase 1 in gegaan. Zodra dat concretere vormen aan gaat nemen, verwachten we nog veel meer donaties te krijgen.

Dit jaar ondersteunen we als voedselbank (met dank aan Mensenkinderen, Nunspeet) via het winterproject 375 families gedurende 4 maanden met een prachtig voedselpakket. Hiernaast zien jullie een van de vele reacties die we gelijk al terug kregen.

Fred en ik hebben een goed jaar gehad. Erg druk en ook erg gezegend. Maar al het werk dat we hier in Albanië het afgelopen jaar hebben kunnen doen, was alleen mogelijk met de praktische, financiële en gebedsondersteuning die van jullie hebben gekregen. We willen jullie daar heel hartelijk voor bedanken. Niemand weet hoe 2017 zal worden, maar met Gods hulp hopen we weer een zegen hier te kunnen zijn.

Zoti ju bëkoftë,
Fred en Wilma

Gegroet beste collega's van de voedselbank.. Ik

Ik heb met jullie te doen tijdens deze duidelijke overvolle dagen. Jullie zijn super!
Ik wilde jullie graag serieus iets zeggen: Elke keer als ik bij jullie kom, jullie zie waardeer ik opnieuw jullie steun en nauwe betrokkenheid op hulpbehoevende gezinnen, weduwen en wezen. De laatsten missen de vaderlijke warmte, een hoofd van het gezin en hebben geen zekerheid van dagelijks eten, en dat zelfs in deze winterse periode.
Samen met jullie kunnen wij nu warme zorg bieden en helpen we hen dagelijks met voeding. Elke keer breekt m'n hart en krijg ik tranen als ik de nood van de weduwen en wezen zie, hoe gebroken ze zijn en hoe ze hun waardigheid hebben verloren door honger of slechte voeding.
Maar jullie hebben m'n hartenwens als voorganger gehoord. Ik dank jullie samen met de 20 gezinnen die steun van jullie ontvangen uit het diepst van m'n hart – Hartelijk DANK.
Man hoe goed hebben jullie gezorgd voor een goed gevuld pakket, met uiteenlopende producten en helemaal in de sfeer van de feestdagen ingepakt – BRAVO.
Plus, door jullie hebben veel kleine kinderen babyvoeding ontvangen, kinderen uit de gemeente Divjake en van de crèche in Lushnje. Het personeel en directie van de kindercreche bedankt jullie hartelijk, en iedereen is op de hoogte van jullie bijdrage.
Nogmaals, hartelijk dank. Ik zie ernaar uit om de samenwerking voort te zetten.
Ik wens jullie goede feestdagen en een voorspoedig nieuwjaar.

Hoogachtend,

Voorganger en leraar
Rodian Akulli

Een gift overmaken kan via onze gemeente (en is aftrekbaar van de belasting)
Rek. Nummer : NL 56 RABO 038 47 78 453.
T.a.v. : VEG Elburg zendingscommissie
Ovv : **Albanië + werk Fred Wilma** + eventueel de naam van het project

Op de hoogte blijven òf afmelden kan door een email te sturen of kijk op fredwilma.webs.com
Op www.gevangenezorgalbanie.nl wordt ons werk ook vermeld
Postadres Nederland: Roel & Jolanda Knol
Huikenstraat 5, 8081 XV Elburg, TEL 0525 – 680214

Fred Westerink - Wilma Verburg
Kuti Postare 270 / 1, Tirana Albanië
TEL 00355 68 20 13 940 / 00355 68 20 19 876
fred.wilma.albanie@gmail.com